

LIBRIS

We know
books

Hermann Neubacher

**Misiunile mele
diplomatice în
România și Bulgaria
1940-1944**

Traducători
**Cora Radulian
Kroll Munzz**

LBRIS

We know
books

Hermann Neubacher

**Misiunile mele
diplomatice în
România și Bulgaria
1940-1944**

Traducători
**Cora Radulian
Kroll Munzz**

editura
Miidecărți
Bragadiru - 2021

CUPRINS

CAPITOLUL I

BALCANII.....7

CAPITOLUL II

ROMÂNIA.....41

CAPITOLUL III

BULGARIA.....87

LIBRIS

We know
books

**CAPITOLUL
I
BALCANII**

Adolf Hitler m-a întrebat cândva dacă după părerea mea Croația face parte din Balcani și am fost uimit de faptul că și-a pierdut încrederea în conceptul de spațiu austro-ungar regal și imperial. În general există tendința de a considera că spațiul dunărean de dincolo de Viena ține de Balcani, după părerile occidentale, și părerea că Ungaria e un stat balcanic i-a amărât deja pe mulți maghiari. Este prin urmare Dunărea granița care-i scoate din Balcani pe locuitorii din proximitatea ei? Nu, pentru că statele dunărene Serbia și Bulgaria se consideră parte din Balcani, din punct de vedere geografic și România consideră că face parte tot din Balcani, dar sub rezerva păstrării latinității. Prin asta trebuie însă să înțelegem că „Balcanii” nu au doar un înțeles geografic, ci și istorico-cultural. Ungaria, care face parte din ambele motive din Mitteleuropa și este de o mie de ani asimilată ca valori culturale occidentale latine, exclude din al doilea motiv din Balcani Croația care, în cercul politico-cultural dintre Viena și Budapesta, s-a dezvoltat de sute de ani în lumea latino-catolică habsburgică. Astfel acolo a fost creată o societate în stil austro-ungar, cu o aristocrație ofițerească și funcționărească cu mentalitate imperială,

având o capitală cu o amprență vieneză memorabilă, cuprinzând toate organismele aferente, de formație pur occidentală. Orașul matern al Agramului (Zagreb) este Viena, mătușa este Budapesta, surorile se numesc Graz și Laibach. Abia forța centrifugă a mișcărilor naționaliste, care a aruncat în aer monarhia de pe Dunăre, a legat în anul 1918 Agramul, care aparținea culturii Imperiului Roman de Apus, latină, catolică, imperial-germană, regal-maghiară, deci aparținea sferei de putere și culturii habsburgice, de Serbia, care a reieșit din Imperiul Roman de Răsărit, deci dintr-un spațiu grec-ortodox, legat de Imperiul Otoman. Pentru croații marcați de influența austro-ungară Balcanii încep dincolo de fosta graniță militară austro-ungară, care a apărut ca o capodoperă organizatorică de odinioară a Imperiului Habsburgic monarhia împotriva unui nou atac al Imperiului Otoman. Același lucru e valabil și pentru mulți sârbi din fostele regate ale Ungariei și Croației, asupra cărora moștenirea străbunilor balcanici are o mai mică influență decât asupra fraților lor regali-imperiali distruși. Unirea iugoslavă, modelată de rezultatul a două războaie mondiale, nu este însă nici până acum încheiată din punct de vedere cultural și civilizator, în pofida actualei suprastructurii instituționale autoritare a partidului comunist iugoslav. Contrastul sârbo-croat a devenit, privit din afară, în actuala Iugoslavie federativă o chestiune personală, dar o chestiune particulară răspândită până adânc în partidul comunist, care

are în continuare importanța unui element imponderabil din punct de vedere politic. Având conștiința superiorității trecutului lui cultural și al civilizației, care mai acționează în multe domenii ale vieții, croatul e superior sârbului care la rândul lui are o putere superioară de creare a unui stat. Nici măcar acum, după zeci de ani de conviețuire în cadrul aceluiasi stat, Croația nu suportă centralismul de la Belgrad de influență sârbă. În asta constă relaxarea federativă a conglomeratului statal iugoslav prin Constituția lui Tito, a celei mai ingenioase consolidări de până acum a comunității iugoslave. O Iugoslavie condusă de la centru de către sârbi s-ar dezintegra la prima mare tulburare, la fel cum a făcut-o în 1941. Campania de exterminare și răzbunare croată împotriva sârbilor pravoslavnici (de ortodoxie greacă), care a pornit după dezintegrarea de atunci, se numără printre cele mai nemiloase acțiuni de ucidere în masă din istoria lumii: a fost o răzbunare balcanică împotriva detestațiilor Balcani.

Astfel prin conglomeratul statal iugoslav trece o graniță cultural încă neștearsă, care restrânge conceptul de Balcani.

Dar acest concept suferă o restrângere și din sud. Grecia aparține din punct de vedere geografic Peninsulei Balcanice, dar din punct de vedere istoric a fost timp de sute de ani la fel ca Serbia și Bulgaria ortodoxă-bizantină, a făcut parte din Imperiul Otoman dar insulele din Marea Egee, Peloponezul, Attica, regiunea Salonicului și Tracia aparțin spațiului

mediteranean. Surorile Atenei nu sunt Belgrad și Sofia, ci Smirna și Alexandria. E lumea Levantului dezvoltat într-o antichitate glorioasă, renăscut din nesfârșite frământări în câmpul de forțe al Bizanțului și al Veneției.

Marea Mediterană a modelat această lume, desprinzând-o de Balcanii continentali. Același lucru e valabil și pentru Dalmația slavă, ca formație romano-venețiano-austriacă.

Nu este însă valabil pentru Albania. În pofida țărmlui pe care-l au la Adriatică și a vechilor porturi Skutari, Durazzo și Valona, schipetarii nu au devenit navigatori, nici măcar pescari de succes. Albania e un teritoriu rural muntos balcanic, cu influențe preponderent islamice. Albanezii sunt locuitorii din vechime ai Balcanilor, de sorginte iliri, a căror forță umană indestructibilă a colonizat puternic prin migrații de amploare Beoția, Attica și Peloponezul. Locuitorii Megarei din Attica erau mândri să se considere greci spre deosebire de colonizarea albaneză preponderentă a împrejurimilor terestre. Dar acești albanezi, care vorbesc în continuare între ei albaneza, au devenit greci cu conștiință politică.

Ce sunt deci adevărații Balcani, cărora geografia, istoria și particularitatea culturală le conferă o înfățișare deosebită? În principal e vorba de fosta zonă de autoritate turcă Serbia, Macedonia, Muntenegru (care însă nu a devenit în totalitate turcesc), Bosnia, Herțegovina, Albania, Bulgaria, nordul Greciei fără teritoriile costiere din est, Turcia europeană de